

den Maade vil gøre noget til Gavn for Befolkningen i Danmark i al Almindelighed.

Ordføreren (Hey): Der er fra forskellige ærede Medlemmer rettet Henvendelser til mig, som jeg gerne vilde svare paa.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen) rettede nogle Bebrejdelser til mig i Anledning af min Omtale af det Udentingsudvalg, som har været nedsat, nemlig Haandværkets og Industriens Toldudvalg. Der foreligger nu et Fortryk, saa jeg kan se, hvorledes det ærede Medlems Udtalelser ere faldne, og de maa da støtte sig paa en fejl Opfattelse af, hvad jeg har sagt. Det ærede Medlem siger saaledes, at jeg skulde have udtalt, at det har været dette Udvalgs Opgave at bibringe de industridrivende den Opfattelse o. s. v.; det har jeg virkelig aldrig sagt, jeg har virkelig nok vidst, hvilken Opgave det Udvalg har haft, og det er en overordentlig stor Misforstaaelse, det ærede Medlem gør sig skyldig i, naar han udtaler, at Udvalget har haft den Opgave. Nej, jeg har sagt, at Udvalget var kommet til at gøre det, i sin Virksomhed havde det fremkaldt saadanne Forhaabninger. Men jeg vil ogsaa bede det ærede Medlem læse mine Udtalelser efter og se, at jeg i høj Grad anerkender dette Udvalgs Virksomhed. Men kunde dette Udvalg egentlig ogsaa have arbejdet anderledes? Det er nedsat for at virke for Industriens og Haandværkets Beskyttelse. Tager jeg ikke fejl, var det ærede Medlem ogsaa Formand for Udvalget, men den mere forretningsmæssige Side af Udvalgets Virksomhed har været lagt i Hænderne paa den dertil vistnok bedst egnede Mand, man har, en Mand, som vistnok ogsaa af fuld Overbevisning er Beskyttelsesmand, men en Mand, som har ofret sin meste Tid i de seneste Aar paa Arbejde i Agitationens Tjeneste, og det har altsaa været hans Pligt. Heldigt har det jo været, at han dermed har forbundet betydelig Dygtighed og Overbevisning. Men hvor kan det være anderledes, naar denne Mand staar i Spidsen for den forretningsmæssige Ledelse, end at de industridrivende let kunne faa et saadant Indtryk. Det er det, han har talt for, det er det, han har kæmpet for og skullet kæmpe for i mange Aar. Altsaa, jeg holder paa, at jeg har sagt, at nogle industridrivende havde faaet det Indtryk, men jeg har aldrig sagt, at det har været Udvalgets Opgave at arbejde hen dertil. Det vilde have været en In-

sinuation mod Udvalget, og det har jeg aldrig tænkt mig Muligheden af.

Jeg beklager meget, at det ærede Medlem med nogen Bitterhed, forekommer det mig, omtalte sin egen Stilling til en mulig Toldreform og talte om, at naar nu de forenede Magter mulig gennemførte en Toldreform, saa vilde hans mangeaarige Arbejde, de mange af hans bedste Aar, som han havde ofret paa dette Arbejde, ikke have været til nogen Nytte. Jeg havde Indtryk af, at han fandt, at alt dette var spildt. Der er ingen, som i højere Grad end jeg kan anerkende det overordentlig store Arbejde, den ærede Taler har gjort for Beskyttelsens Sag her i Landet, og jeg haaber, at den ærede Taler vil gøre, hvad der staar i hans Magt for at høre til de forenede Kræfter, som forhaabentlig føre en Toldreform igennem, og i alt Fald tør jeg sige saa meget, at selv om den ærede Taler mener, at han ikke nu kan gaa videre, har hans Arbejde været saa stort, at jeg tror ikke, at vi nu faa nogen Toldreform, uden at man med Rette kan sige, at hans store Arbejde har sat Præg derpaa. Dernæst vil jeg ogsaa gøre opmærksom paa, at Uoverensstemmelserne mellem den ærede Taler og mig maaske ikke ere saa store med Hensyn til det Punkt, om der er Overdrivelser i de mange Andragender, der foreligge. Jeg vil ikke komme ind paa Enkeltheder; jeg tror ikke, at det vilde være opportunt, om det ærede Medlem og jeg gave os til at drøfte, hvilke Andragender der forlanger for meget, og hvilke der ikke gør det. Men det ærede Medlem har jo gjort mig en Indrømmelse, idet han sagde, at som Regel ere Andragenderne ikke overdrevne. Nu vel, der er en Indrømmelse. Jeg sagde, at flere af dem, at mange af dem vare overdrevne. Men saa ere vi jo slet ikke saa langt fra hinanden. Det er i alt Fald indrømmet fra det ærede Medlems Side, at der findes saadanne Andragender, som gaa for vidt. Som sagt, jeg udtaler Haabet om, at det ærede Medlem, hvis Medvirken vil være saa værdifuld, ikke nu vil trække sig tilbage, ikke nu vil sige: Nej, naar jeg ikke kan faa alt gennemført, saa lægger jeg ned, saa er jeg færdig, og saa er mit Arbejde spildt. Det vilde være beklageligt for mange.

Det ærede 3die Medlem for 9ende Kreds (Stilling) udtalte, at jeg skulde have sagt, at naar jeg kom i Fællesudvalget, vilde jeg ikke se paa Sagen som Beskyttelsesmand. Heller ikke det har jeg sagt.